

РАН БОСИЛЕК ЦАР ЦЪРВУЛАН

chitanka.info

Хитър Петър замръкнал в едно село. Влязъл в една къща да пренощува. Стопанката готвела патка за вечеря. Щом дошел гостенинът, тя грабнала от огъня тенджерата. Дигнала я на полицата. Запретнала се да готви козя пастърма. Ала Хитър Петър подушил миризмата, Поозърнал се и съзрял, че стърчи пачи: крак изпод капака па тенджерето.

Дошел си и домакинът от работа. Той не знаел, че жена му готвела патка.

Сложили трапезата. Селянинът сладко-слядко лапал солената пастърма и канел госта:

— Хапни, байо, каквото има!

— Ям, ям — казал Хитър Петър и ту похапвал, ту се помайвал.

А жената думала:

— Прощавай, гостенино, че с пастърмица ще те гостим. Тая година нямаме ни кокошки, ни патки. Порът изяде кокошките. Лисицата отнесе патките.

Хитър Петър само предъквал — уж че ял и преял.

Селянинът благодарил, отдръпнал се от трапезата и рекъл:

— Гостен бъди!

Станал и Хитър Петър, па казал:

— Да ти бъде наспорено от едното хиляда!

Жената дигнала трапезата. Като поприказвали каквото поприказвали, селянинът рекъл:

— Хайде, жено, постели на гостенина да си легне, че път е вървял днес.

Постлали на госта край огнището. Домакините си легнали в другата стая и скоро заспали.

Хитър Петър станал полека. Напипал патката. Излапал я. Натъпкал в тенджерата цървулите на селянина и пак я дигнал на полицата.

На сутринта Хитър Петър подранил. Станал и селянинът. Стъкнал огъня. Седнал при госта.

— Е, какво има още по вас, какво няма? — попитал домакинът.

Гостът отвърнал:

— Ех, брате, какво да ти кажа? По нас сега е добре. До едно време, докато царуваше Пат-Патаран в Тенджер-града, на едни беше

добре, на други зле. Но откак излезе Пат-Патаран из Тенджер-града и влезе да царува цар Цървулан, добре стана за тия, които бяха зле.

— Ех, свят-колело! — рекъл селянинът. На едни добре, на други зле... Ами чакай да направя попара, да похапнем, преди да тръгнеш.

— Недей си прави труд — рекъл гостът. — Трябва да тръгна рано. Дълъг път ме чака.

И той нарамил торбичката.

— Е, хайде тогаз на добър час! На добра среща!

И гостът си заминал.

По едно време станала и стопанката и право при полицата. Гледа — кални цървули в тенджерата.

Чак сега мъжът разбрал думите на госта, ала си мълчал. А жената току повтаряла:

— Ний да ядем козя пастърма, а той цяла патка излапал! Как не го е срам!

— Мълчи, жено, не гневи се! Нали лисицата отнесе всички патки преди гостенина. Ако си скрила някоя в тенджерата, добре направил гостенинът, че я излапал. Иначе думите ти щяха да излязат на лъжа!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.